Anul XLVIII 10 Pagini EXEMPLARUL In ţară 3 lei In străinătate 6 lei 10 Pagini Nr. 222 Duminică 14 Septembrie 1930 P

ABONAMENT IN ŢARA Lei 200 pe 3 luni, Lei 380 pe 6 luni, Lei 750 pe 12 luni. Pe o lună Lei 80. In străinătate în raport cu tariful poştal şi valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ

TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ABONAMENTE la „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" „UNIVERSUL LITERAR" ZIARUL CĂLATORIILOR Câte 220 lei în ţară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Brezoianu No. 9-11

TELEFON: DIRECŢIA 313/72—364/64 ADMINISTRAŢIA 313/71 SECRETARIATUL DE REDACŢIE 356/43 REDACŢIA: CORESP. CU PROVINCIA 302/98—335/31

Pentru atragerea vizitatorilor străini

In multe direcţii vom fi rămas noi în urma altor state, mai grijulive decât noi în ce priveşte asigurarea înfloririi materiale şi sporirea prestigiului moral. Este, însă, un domeniu, pe care l-am părăsit aproape cu desăvârşire, deşi tocmai acest domeniu ar oferi României cele mai strălucite perspective de viitor. N'am făcut decât extrem de puţin şi — dela războiul încoace — n'am mai făcut nimic în direcţia atragerii vizitatorilor străini spre frumuseţile naturale, spre sursele extraordinare de ape şi nămoluri tămăduitoare, spre curiozităţile istorice şi artistice ale ţării noastre.

Noi n'avem până azi o călăuză a Bucureştilor, tipărită cel puţin într'una din limbile de uz internaţional, care să pue la îndemâna străinilor, cari ne cercetează în treacăt sau mai îndelung, datele şi orientările strict necesare, de natură să le înlesniască şederea în mijlocul nostru şi vizitarea tuturor instituţiunilor, monumentelor, parcurilor şi împrejurimilor demne de a fi văzute.

Fără să indicăm ceeace s'a realizat în această privinţă în ţări de veche tradiţie ospitalieră, cum sunt: Italia, Franţa, Elveţia, Germania, Austria, vom cita aci exemplul republicei cehoslovace, vecina şi aliata noastră, abia de 12 ani chemată la viaţa de stat independent. Pe lângă sforţările şi sacrificiile materiale depuse pentru înfrumuseţarea şi modernizarea capitalei, pe lângă înzestrarea şi organizarea exploatării vestitelor ei staţiuni de cură şi a celor balneo-climatice, republica cehoslovacă şi fiecare din oraşele interesate au organizat o extraordinară acţiune de propagandă pentru străinătate şi mai ales pentru atragerea străinilor.

Iniţiativa statului şi iniţiativa oraşelor se completează cu iniţiativa particulară într'o colaborare din cele mai fructuoase.

Iată, de pildă, cum înţelege să participe la această vastă şi concertată acţiune instituţia căilor ferate cehoslovace:

Oricine a călătorit în trenurile statului vecin, a văzut, cum în fiecare compartiment se află o carte mare foarte îngrijit legată şi admirabil ilustrată, care pune la îndemână călătorilor cele mai interesante date cu privire la pitorescul ţării, la istoria ei, dar şi la toate chestiunile de ordin util: desvoltarea comerţului şi industriei, cu indicaţiuni practice asupra specialităţilor cehoslovace.

Administraţia căilor ferate cehoslovace prezintă astfel publicului străin icoana concentrată a ţării, în toate acele aspecte şi laturi, care pot interesa pe străinul vizitator sau pe străinul — om de afaceri.

Textul este înfăţişat în trei limbi europene: franceză, germană şi engleză, alături de textul ceh.

Iată cum explică — în prefaţa voluminoasei cărţi — administraţia căilor ferate cehe rolul pe care această instituţie trebue să-l aibă în orice stat:

„Interesul general al statului cere ca drumurile de fer să nu fie numai un simplu mijloc de comunicaţie, dar, în acelaş timp, cu instalaţiile şi cu politica lor de comunicaţie şi tarife, ele să constituie în stat un organ de propagandă şi de încurajare a mişcării străinilor şi turiştilor, precum şi a vieţii economice".

Şi cartea corespunde întru totul acestei misiuni de informare, de propagandă şi de călăuză practică pentru străini.

Ea se găseşte în toate colţunile frecventate de străini: Dai de ea în toate sălile de hotel, în birourile agenţiilor de voiaj din ţară şi străinătate, în localităţile de cură, în vapoare şi trenurile exprese internaţionale, etc.

*

Am stăruit asupra acestui sistem de propagandă, pentru că ni se pare foarte expeditiv, eficace şi uşor de realizat — chiar şi la noi. Numai cu condiţia ca „competenţele" noastre naţionale să nu coboare în caricatură şi această nobilă încercare...

—— x □ x ——

Intreruperea tratatativelor pentru conversiunea imprumuturilor comunei Bucureşti

Delegaţia română, prezidată de d. I. Răducanu, a întrerupt tratativele cu reprezentanţii bancherilor germani, asupra împrumuturilor comunei Bucureşti.

Bancherii germani, ce luau parte la conferinţă, au susţinut că România trebue să accepte condiţiunile oneroase, pe cari le-a primit oraşul Sofia, capitala Bulgariei.

Delegaţiunea română a plecat dela Viena eri la orele 5 d. a.

In jurul minorităţilor naţionale

de RAYMOND POINCARE

—— o x o ——

Se prea poate ca în şedinţa din Septembrie Liga Naţiunilor să înscrie la ordinea zilei importanta şi delicata chestiune a federaţiunii europene. Ea poate lua această hotărire din iniţiativa unuia din membrii săi, sau după cererea tuturor acelora cari, acum câteva luni, au însărcinat pe d. Briand cu un studiu pregătitor. Dacă discuţia se va angaja, ştim acum, din diferitele răspunsuri ale puterilor, că ea va ridica problemele cele mai variate şi cele mai grele. Dacă va fi amânată, putem fi siguri că, pe alte căi, mai multe naţiuni vor căuta, totuş, să pună la ordinea zilei subiecte grave şi supărătoare, ca revizuirea tratatelor şi regimul minorităţilor naţionale. Nici odată nu a fost mai necesar ca adevăraţii prieteni ai păcii să-şi păstreze sângele rece şi toată puterea lor de încordare.

Nu este numai tratatul dela Versailles pe care Germania se încearcă să-l sdruncine, sau să-l matiseze, ci tratatele dela Saint Germain, Neuilly, Sèvres şi Trianon. Revizuirea tinde acum să devină o întreprindere generală. N'am cunoscut nici odată, a zis odinioară Beniamin Franklin, o pace făurită, chiar cea mai avantajoasă, care să nu fie vestejită ca insuficientă şi fără ca autorii ei să nu fie învinuiţi de lipsă de raţiune sau de corupţie. Cuvintele: „Binecuvântaţi binefăcătorii de pace" trebue, presupun, să fie interpretate ca şi cum s'ar aplica altei lumi, căci în lumea aceasta, ele sunt de obicei blestemate. Se putea spera că sforţarea de dreptate săvârşită în 1919 şi 1920 ar avea mai mult succes decât convenţiile de altă dată şi nu va lăsa să subsiste atâtea decepţii şi nemulţumiri. Germania şi Ungaria ne repetă totuş zilnic că învinşii nu sunt satisfăcuţi, şi Italia ne-a prevenit că anumiţi învingători nu sunt nici ei mulţumiţi.

Aceste deziluzii nu trebue să ne mire prea mult. O victorie disputată timp de peste 50 de luni pe câmpiile de luptă stropite de sângele a numeroase popoare, mai multe milioane de vieţi omeneşti jertfite, sute de oraşe înfloritoare devastate, imense întinderi de pământ secerate de mitraliere sau pustiite de foc, mâna de lucru decimată pretutindeni, produsele rărite, statele doborâte sub datorii enorme, spiritele turburate de un vis urât, o criză economică provocată de turburarea generală şi măpădind, puţin câte puţin, toate colţurile lumei, toate acestea nu sunt, fireşte, condiţiuni prea favorabile spre a aduce pe pământ o pace zâmbitoare şi universal aclamată.

Adăogaţi la aceasta că tratatele din 1919 şi 1920 au fost în majoritatea clauzelor încercări generoase de inovaţiuni diplomatice şi că au rupt cu vechile tradiţii, nu numai în ce priveşte metodele practicate, ci obiectivele vizate. Au repudiat tot ceeace putea semăna cu întreprinderi de cucerire; au părăsit vechea doctrină europeană a echilibrului, care a slujit prea adesea de pretext, e drept, unor desmembrări arbitrare şi a unor împărţiri nedrepte; s'au inspirat din principii mai tinere şi mai înalte; au cerut soluţiuni de echitate ideilor moderne de conştiinţă naţională şi de suveranitate populară. Intenţie foarte lăudabilă, dar a cărei realizare era foarte grea, uneori chiar periculoasă, pe un continent unde naţionalităţile nu erau înainte de război grupate pe teritorii distincte, şi unde departe de a fi despărţite unele de altele, se găseau adesea mestecate în aceleaşi ţinuturi.

Acum zece ani, când s'au discutat şi votat tratatele ce formau întru câtva, completarea aceluia dela Versailles, nimeni nu şi-a ascuns părerea că erau departe de a fi perfecte. Tratatul dela St. Germain, bunăoară, acela care a creeat Austria ncuă, a fost aspru criticat în Senatul francez de d-nii de Lamarzelle şi François Albert şi în cele din

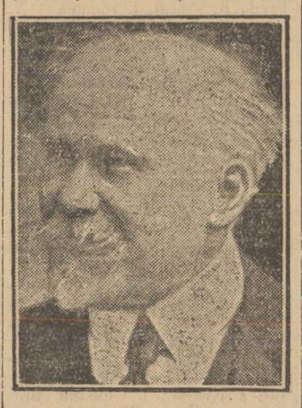

RAYMOND POINCARE

urmă n'a fost adoptat de cât cu 59 abţineri şi zece voturi ostile.

Tratatul dela Neuilly-sur-Seine, semnat la 27 Noembrie 1919 cu Bulgaria, n'a putut veni în discuţie la Luxembourg de cât în Iulie 1920 şi dacă a fost votat fără o serioasă opoziţie, e că Bulgaria a pus o oarecare bunăvoinţă să ia angajamentele cari i-au fost cerute. Tratatul dela Sèvres încheeat cu Turcia, n'a fost de cât o piatră de aşteptare aşezată în mijlocul porţelanurilor manufacturii naţionale şi totul a trebuit reînceput în frumosul oraş Lausanne.

Peste câteva săptămâni, în Noembrie 1920, d-nii Giolitti şi Vestnici au semnat la S-ta Margherita, lângă Rapallo, un acord ce părea să îngăduie relaţii amicale între Italia şi Iugoslavia. Şefii celor două guverne au arătat, în adevăr, în încheerea acestui aranjament, multă pătrundere şi moderaţie. Aceştia s'au expus, fireşte, în ţările lor, recriminărilor câtorva naţionalişti, dar se putea spera pe drept că au lucrat pentru viitor. Italia, de altfel, nu părea să aibă de ce să se plângă. In afară de Trentin, ea a căpătat, în adevăr, un lot magnific; şi când din Triest, pe care-l smulsese dintr'o captivitate de peste cinci veacuri, a aruncat ochii pe Adriatica, putea să se fălească de posesiunea ei necontestată.

TRATATUL DELA TRIANON

Tratatul dela Trianon încheiat la 4 Iunie 1920, între aliaţi şi Ungaria, n'a fost ratificat în Franţa de cât peste un an de gândire. Cehoslovacia, România, regatul sârbilor, croaţilor şi sloveniilor, aşteptau cu nerăbdare o hotărâre de care depindea soarta lor definitivă. Dar diferite critice, adesea contradictorii, s'au ridicat în comisiuni şi în deosebi în Senat, ele au fost foarte vii. Combătut strălucit de d. de Monzie, admirabil apărat de d. Briand, tratatul a sfârşit prin a fi votat în luna Iulie 1921 şi a completat noul statut al centrului european.

Nu ştiu dacă edificiul, care s'a ridicat, a fost construit pentru veşnicie, dar e mai bun desigur decât labirintul în care se rătăceau naţionalităţile europene înainte de 1914.

DESPRE RAPOSATA MONARHIE HABSBURGICA...

Austro Ungaria era locul de întâlnire cel mai straniu şi cel mai confuz al popoarelor şi al limbilor. Aduceţi-vă aminte de cuvântul împăratului Francisc II: „Popoarele mele sunt străine unele de altele şi e cu atât mai bine. Ele nu capătă aceleaş boli în acelaş timp. Eu pun unguri în Itali şi italieni în Ungaria.

Continuare în pag. 2-a

Un prinţ afgan în Capitală

Grupul din dreapta: prinţul Imanulah, soţia şi fiul său, la mormântul Eroului necunoscut

Reporterul nostru fotografic a prins, eri, în obiectiv pe distinsul oaspe şi pe însoţitorii săi. Cu acest prilej a putut avea şi o scurtă convorbire cu prinţul afgan, în cursul căreia acesta şi-a exprimat admiraţia pe care o are pentru peisajul şi poporul românesc, cum şi pentru progresele realizate de ţara noastră.

Cuvinte măgulitoare au fost de asemeni adresate de nobilul prinţ oriental al femeiei române şi în deosebi frumoaselor bucureştence.

Spre o apropiere intre biserica ortodoxă şi cea anglicană

—— o x o ——

— De vorbă cu I. P. S. S. Mitropolitul Nectarie, delegatul bisericii române la congresul Lambeth —

Cernăuţi, 11 Sept.

„Universul" a publicat declaraţiile I. P. S. S. Mitropolitului Nectarie al Bucovinei, făcute în numele bisericii române la congresul bisericesc anglican Lambeth, la care au participat şi delegaţii bisericii ortodoxe şi ai celei catolice vechi. Acum I. P. S. S. a binevoit să ne dea deslusiri amănunţite despre felul cum a decurs congresul şi despre rezultatele lui.

PRIN BISERICA SPRE PACE

Imediat după război, la 1920, s'a ţinut la Geneva o consfătuire a delegaţilor diferitelor confesiuni creştine, la care s'a ventilat ideea unei apropieri între diferitele confesiuni, pentru a se putea ajunge astfel prin biserică la pacea între popoare. La acea conferinţă, s'au mai discutat chestiuni de ordin social, pentru realizarea cărora biserica ar putea da sprijin important. Astfel, s'a discutat chestiunea divorţurilor, a educaţiei copiilor, etc. Ca urmare a consfătuirii a fost congresul din 1925 la Stockholm, unde toate bisericile, afară de cea catolică, au fost reprezentate oficial. Papa a trimis doi delegaţi neoficiali. Biserica română a fost reprezentată de 7 delegaţi, între cari şi I. P. S. S. Mitropolitul Nectarie. La Stockholm, s'au discutat mijloacele practice de aplicaţie a înţelegerii între confesiuni. In 1927 a fost la Lausanne, un congres al bisericilor ortodoxe, anglicane şi catolice vechi. Acolo s'au discutat chestiuni dogmatice. Delegatul bisericii române a fost I. P. S. S. Nectarie.

La Lausanne, s'a constatat că între cele trei confesiuni participante la congres s'ar putea ajunge la o înţelegere.

Urmarea a fost că biserica anglicană a invitat anul acesta cele două confesiuni la congresul Lambeth, spre a discuta mai departe, chestiunile ridicate. A fost invitată şi biserica armenească. Delegaţia armeană s'a alăturat celei ortodoxe.

CE ESTE O „LAMBETH CONFERENCE ?"

Biserica anglicană ţine din 10 în 10 ani, un congres general al ei. Acest congres se numeşte „Lambeth conference", după palatul Lambeth din Londra, unde au loc şedinţele. Anul acesta a fost al 7-lea „Lambeth conference". E pentru prima dată când biserica română a fost invitată la congres. Scopul acestor congrese este să controleze dacă în decursul anilor, nu s'au făcut în biserică greşeli, care să depărteze de adevărurile propovăduite de Mântuitor. Apoi congresul mai are de scop de a netezi asperităţile ce există în biserica anglicană între clerici şi mireni, ca urmare a renunţării clericilor la diferite prerogative în timpul despărţirii bisericii anglicane de cea catolică.

HOTARIRILE CONGRESULUI

Cele mai importante hotărîri ce s'au luat anul acesta la congres se ocupă de situaţia religioso-morală a credinciosilor anglicani şi de chestiuni de interes general. Intre aceste din urmă vom aminti: 1) biserica anglicană refuză să dea asistenţă religioasă statelor, care nu se supun convenţiilor de pace între popoare. 2) preoţii anglicani vor pune piedici divorţurilor şi vor stimula viaţa familiară. 3) *se preconizează o înţelegere între bisericile anglicană, ortodoxă şi catolică-veche, înţelegere ce ar putea duce cu vremea la o fuziune a confesiunilor.*

IN CE AR CONSTA INŢELEGEREA INTRE CONFESIUNI?

Ca bază a discuţiilor s'a luat o moţiune a bisericii anglicane din 1922, unde se spune că *biserica anglicană ar fi dispusă la o înţelegere cu cea ortodoxă, întrucât biserica ortodoxă e „biserica istorică" şi singura, care a păstrat învăţăturile creştine aşa cum au fost la început.*

I. P. Sa MITROPOLITUL NECTARIE AL BUCOVINEI

In urma discuţiunilor, delegaţii anglicani au declarat că sunt gata să primească dela biserica ortodoxă recunoaşterea celor 7 sinoade ecumenice şi toate învăţăturile practicate până la marea schismă (1056). Apoi, mai acceptă ca izvor religios pe lângă Sf. Scriptură şi Tradiţiune şi cele 7 sacramente Anglicanii au cerut să recunoaştem botezul şi Sf. eucharistie aplicată de preoţii lor precum şi instituţiile lor clericale. In urma întrebării pusă de biserica română, dacă recunosc anglicanii preoţia ca sacrament, s'a ajuns la înţelegere, aşa că amândouă bisericile au fost satisfăcute. *In general, s'a observat atât din partea anglicanilor, cât şi din partea ortodoxilor bunăvoinţă mare pentru toate cele ce se discutau.*

IMPORTANTA ŞI REZULTATELE INŢELEGERII

Pentru amândouă bisericile, această înţelegere e de mare importanţă. In America există peste 5 milioane de ortodoxi, dintre cari numai un milion au preoţi, iar ceilalţi sunt lăsaţi în părăsire şi trec la sectarism. Preoţii anglicani de acolo ar putea împiedica aceasta. Pentru anglicani, situaţia se prezintă identic în Orient. Nu poate fi niciodată vorba de conflicte între amândouă bisericile în acest teren de activitate, fiindcă amândouă sunt împotriva proselitismului religios şi serviciile reciproce ce şi-ar aduce, ar putea îndruma confesiunile spre o fuziune, care bine înţeles nu se va putea face decât după ani de zile şi dupăce hotărîrile vor fi aprobate de un sinod ecumenic.

ROLUL BISERICII ROMANE LA CONGRES

Biserica autocefală română a fost reprezentată la congres de I. P. S. S. Mitropolitul Nectarie, care a făcut parte din comisiunea ortodoxă de sub preşedinţia prea Fericitului Patriarh Meletie al Alexandriei. Biserica română a reprezentat punctul de vedere integral ortodox, în înţelegere cu celalte biserici ortodoxe dela congres. In special în chestia recunoaşterii preoţiei ca sacrament, a fost aprobat punctul de vedere al bisericii româneşti.

I. P. S. S. a observat pretutindeni, unde a mers, deosebită dragoste pentru români. In special, episcopul de Kanterbeurry, cu care I. P. S. S. a discutat mult, a arătat simpatie faţă de români. In discuţii, s'a preconizat schimbul de studenţi teologi între România şi Anglia, care dacă s'ar realiza ar da rezultate admirabile.

La sfârşitul convorbirii, I. P. S. S., a ţinut să aducă elogii şi mulţumiri „Universului", care a susţinut totdeauna idealurile creştine ortodoxe.

Dr.

—— x □ x ——

IN SFÂRŞIT S'A REVENIT

Zilele trecute, ministerul instrucţiei dăduse d-lui profesor şi deputat V. V. Haneş, delegaţia de a inspecta şcoalele primare.

Pe lângă atâţia inspectori, cari de cari mai noui şi mai râvnitori de a-şi menţine posturile inovând metode de introducerea aprecierilor politice în şcoală, a fost delegat şi d. deputat şi profesor V. V. Haneş.

D. delegat să inspecteze a şi început să-şi îndeplinească misiunea, pe care a cerut-o şi pe motive de deputaţie guvernamentală i s'a dat repede.

In exercitarea delegaţiei sale, se pare că d. deputat V. V. Haneş a căutat să recomande cu stăruinţă, cărţile didactice, al căror autor în tovărăşie e şi d-sa.

Ministerul instrucţiei a fost informat de aceasta. Ba, a fost informat, că d. delegat să inspecteze şcoalele chiar la începutul anului şcolar, când se recomandă cărţile, a recurs şi la ameninţări.

Pe tema acestor informaţii, ministerul instrucţiei a revenit asupra deciziei prin care delegase pe d. autor de cărţi didactice V. V. Haneş să inspecteze şcoalele, acum la începutul anului, când se recomandă manualele didactice.

Marele meeting de aviaţie dela Băneasa

Escadrila aviatorilor italieni, care soseşte azi la amiază în Capitală pentru a participa la meetingul de Duminică dela Băneasa

Duminică dimineaţa, se ţine la aerodromul Băneasa cel mai mare meeting de aviaţie organizat până azi în ţară.

Auspiciile sub care se ţine acest meeting şi grija care s'a pus de organizatori în elaborarea programului, îi asigură deplina reuşită.

PARTICIPANŢI

La acest mare meeting care-şi va desfăşura programul în prezenţa M. S. Regelui Carol al II, a corpului diplomatic şi-a autorităţilor civile şi militare, va participa cel mai mare număr de avioane ce-au putut fi întrunite până în prezent la o manifestare aviatică.

Vor participa escadrilele dela flotilele de aviaţie din Iaşi, Cluj şi Galaţi, pe lângă escadrilele aviaţiei civile şi militare din Capitală.

Au fost invitate şi şi-au anunţat sosirea câte o escadrilă din aviaţia militară cehoslovacă, sub comanda d-lui general Fajfr, 5 avioane franceze sub comanda d-lui col. Duseigneur, 9 avioane italiene sub comanda d-lui lt.-colonel Corso Fonger, o escadrilă iugoslavă sub comanda d-lui col. Radovic şi o escadrilă militară poloneză.

PROGRAMUL

Programul care va dura, cu o mică întrerupere la ora prânzului, dela ora 10,30 dim. până la ora 18,25 d. a., conţine numeroase lucruri instructive şi educative, ca zboruri, acrobaţii şi lupte aeriene, aruncări cu paraşuta şi exerciţii pe trapez aerian, atacul unei localităţi, etc.

D. A.

Să se aplice fierul roşu

— Sancţiunile in afacerea „Stewart". — Vinovăţia ministrului V. Madgearu —

Faza în care a intrat contractul inaplicabil încheiat de statul român cu firma engleză „Stewart", în urma comunicării recente făcută de „Westminster Bank" din Londra, ministerului comunicaţiilor din Bucureşti, nu poate să aibă o singură consecinţă — reziliereа onerosului contract — ci mai multe, în ordinea politică şi morală. Guvernul încheind acest contract, în condiţiunile cunoscute şi fără consimţământul lui *Westminster Bank* în ce priveşte finanţarea afacerei, a compromis grav prestigiul şi creditul statului.

S'a făcut dovada acum că el a legat statul printr'un contract, integrat într'o lege specială, fără să fi luat toate garanţiile impuse de interesele statului, faţă de o firmă străină. Introducerea apoi în acest contract a băncei londoneze *„Westminster"*, fără ştiinţă şi asentimentul ei, constitue din partea guvernului nostru o absenţă de corectitudine în materie legislativă şi o uşurinţă condamnabilă.

Aspectul politic al afacerii „Stewart" implică şi atrage răspunderea ministerială, de oarece nu se poate contesta faptul că Parlamentul a fost indus în eroare prin condiţiile de finanţare, prin modalităţile de plată şi prin rolul fictiv de „mandatară" a lui „Westminster Bank", prevăzute în legea respectivă.

Este apoi alt aspect al acestei afaceri, care priveşte morala şi chiamă magic, aplicarea ferului roşu celor vinovaţi.

Cine sunt vinovaţii?

Cei care au luat dela început în braţe oferta lui Stewart şi au făcut presiuni asupra membrilor Casei autonome a drumurilor; pledoarii în consiliile de miniştri şi în parlament, sau declaraţiuni în presă, în favoarea acestei oferte prin desconsiderarea intereselor statului nostru.

Dar unul din principalii vinovaţi este omul, care până eri a fost fără nume pentru noi, dar astăzi suntem nevoiţi să l-i pomenim, spre a fi cunoscut de ţara întreagă: el este ministrul industriei şi comerţului, V. Madgearu.

Ministrul Madgearu a luat contact la Londra, cu Stewart, la un banchet şi apoi revenit în ţară s'a făcut apărătorul înfocat al ofertei firmei Stewart, pretinzând că această firmă este serioasă, solidă, având întinse relaţiuni financiare cu marile bănci londoneze şi fiind singura capabilă să execute lucrările pentru refacerea şoselei Bucureşti-Braşov, în condiţiile ce le-a fixat în contractul prezintat Casei autonome a drumurilor.

Noi am spus că aceasta nu poate fi o afacere curată; că executarea lucrărilor şoselei Bucureşti-Braşov ne va costa, după preţurile prevăzute în contract, cu câteva sute de milioane mai mult decât preţurile prevăzute în ofertele celorlalte case străine şi române, făcute ministerului comunicaţiilor prin Casa autonomă a drumurilor; că firma „Stewart" nu este în măsură să execute asemenea lucrări şi în sfârşit, că statul român se va expune să fie judecat, în caz de litigiu, de către judecători străini.

Şi iată că azi s'a dovedit cât de întemeiate au fost şi sunt toate observaţiunile noastre critice, bazate pe informaţiuni controlate şi pe condiţiile contractului boclucaş.

„Stewart" nu poate să îndeplinească niciuna din obligaţiunile contractuale. Firma aceasta nu a avut şi nu are nici azi asentimentul lui „Westminster Bank" din Londra, cu toate că în contractul încheiat cu statul român şi integrat în legea specială, promulgată la 3 Iulie a. c. se spune contrarul.

Astăzi, sancţiunile cuvenite trebue să se aplice celor cari au impus contractul „Stewart", cari au indus Parlamentul în eroare şi au compromis prestigiul şi creditul statului român.

Aceste sancţiuni, de ordin politic şi moral, sunt aşteptate de întreaga opinie publică.